Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 19. januára 2012 *

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Článok 58 — Nariadenie (ES) č. 2868/95 — Pravidlá 49 a 50 — Slovná ochranná známka R10 — Námietka — Prevod — Prípustnosť žaloby — Pojem ‚osoba oprávnená podať žalobu' — Uplatniteľnosť smerníc ÚHVT"

Vo veci C-53/11 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 3. februára 2011,

Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Nike International Ltd, so sídlom v Beavertone (Spojené štáty), v zastúpení: M. de Justo Bailey, abogado,

žalobkyňa v prvostupňovom konaní,

Aurelio Muñoz Molina, bydliskom v Petreri (Španielsko),

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Lõhmus (spravodajca), A. Rosas, A. Ó Caoimh a A. Arabadžiev,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. novembra 2011,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: španielčina.

Rozsudok

1 Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 24. novembra 2010, Nike International/ÚHVT – Muñoz Molina (R10) (T-137/09, Zb. s. II-5433, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým sa vyhovelo žalobe, ktorú podala spoločnosť Nike International Ltd (ďalej len „Nike“) vo veci zrušenia rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 21. januára 2009 (vec R 551/2008-1, ďalej len „sporné rozhodnutie“) týkajúceho sa vyhlásenia neprípustnosti námietky podanej spoločnosťou Nike založenej na nezapísanom národnom označení „R10“ proti návrhu na zápis toho istého označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, ktorý podal Aurelio Muñoz Molina.

Právny rámec

Nariadenie (ES) č. 40/94

2 Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) bolo zrušené a nahradené nariadením Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1), ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009. Na tento spor sa však vzhľadom na dátum podania námietky, ktorá viedla k spornému rozhodnutiu, vzťahuje nariadenie č. 40/94, zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1891/2006 z 18. decembra 2006 (Ú. v. EÚ L 386, s. 14, ďalej len „nariadenie č. 40/94“).

3 Článok 57 ods. 1 nariadenia č. 40/94, týkajúci sa rozhodnutí, ktoré môžu podliehať odvolaniu, stanovuje:

„Proti rozhodnutiam prieskumových pracovníkov, námietkových oddelení, oddelenia pre správu ochranných známok a právne otázky a výmazových [zrušovacích – *neoficiálny preklad*] oddelení existuje možnosť odvolania. Odvolanie má odkladný účinok.“

4 Článok 58 nariadenia s názvom „Osoby oprávnené odvolať sa a byť účastníkmi konania“ stanovuje:

„Každá strana konania negatívne ovplyvnená [účastník konania negatívne ovplyvnený – *neoficiálny preklad*] rozhodnutím sa môže odvolať. Všetky ostatné strany konania [Všetci ostatní účastníci konania – *neoficiálny preklad*] sú stranami [účastníkmi – *neoficiálny preklad*] odvolacieho konania v právnom zmysle.“

5 Článok 59 toho istého nariadenia s názvom „Lehota a forma odvolania“ znie:

„Oznámenie o odvolaní [Odvolanie – *neoficiálny preklad*] musí byť podané v písomnej forme na úrad do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému sa podáva odvolanie. Oznámenie [Odvolanie – *neoficiálny preklad*] sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie. Do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia sa musí podať písomné prehlásenie s uvedením dôvodov odvolania [písomné odôvodnenie odvolania – *neoficiálny preklad*].“

6 Článok 73 tohto nariadenia s nadpisom „Zdôvodnenie [Odôvodnenie – *neoficiálny preklad*] rozhodnutí“ stanovuje:

„V rozhodnutiach úradu sú uvedené dôvody, z ktorých sa vychádzalo. Vychádza sa z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali príslušné strany [príslušní účastníci konania – *neoficiálny preklad*] možnosť predložiť svoje pripomienky.“

7 Článok 74 nariadenia č. 40/94, nazvaný „Preskúmanie skutočností z moci úradnej“, znie:

„1. V priebehu konaní pred úradom preskúma úrad fakty na základe vlastnej iniciatívy; v prípade konaní týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na fakty, dôkazy a argumenty [návrhy – *neoficiálny preklad*] predložené stranami a na požadovaný žalobný nárok.

2. Úrad môže nebrať do úvahy fakty alebo dôkazy, ktoré neboli predložené zúčastnenými stranami [účastníkmi konania – *neoficiálny preklad*] včas.“

Nariadenie (ES) č. 2868/95

8 Pravidlo 31 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005 (Ú. v. EÚ L 172, s. 4 ďalej len „nariadenie č. 2868“), s názvom „Prevod“ v odsekoch 1, 2, 5 a 6 uvádza:

„1. Žiadosť o zápis prevodu na základe článku 17 nariadenia [č. 40/94] obsahuje:

a) číslo zápisu ochrannej známky spoločenstva;

b) podrobné údaje o novom majiteľovi v súlade s pravidlom 1 ods. 1 písm. b);

c) ak do prevodu nie sú zahrnuté všetky zapísané tovary alebo služby, tak podrobné údaje o tých zapísaných tovaroch alebo službách, ktorých sa prevod týka;

d) dokumenty náležite preukazujúce platnosť prevodu v súlade s článkom 17 ods. 2 a 3 nariadenia [č. 40/94];

2. Žiadosť môže obsahovať v prípade potreby meno a obchodnú adresu zástupcu nového majiteľa, ktorý má byť určený v súlade s pravidlom 1 ods. 1 písm. e).

…

5. Dostatočným dôkazom o prevode na základe odseku 1 písm. d) je:

a) ak žiadosť o zápis prevodu je podpísaná zapísaným majiteľom alebo jeho zástupcom alebo právnym nástupcom alebo jeho zástupcom, alebo

b) ak žiadosť, pokiaľ je predložená právnym nástupcom, je doplnená vyhlásením podpísaným zapísaným majiteľom alebo jeho zástupcom, že súhlasí so zápisom právneho následníka, alebo

c) ak žiadosť je doplnená vyplneným formulárom na prevod alebo iným dokumentom, ako je uvedené v pravidle 83 ods. 1 písm. d), podpísaným zapísaným majiteľom alebo jeho zástupcom a právnym následníkom alebo jeho zástupcom.

6. Tam, kde podmienky uplatniteľné na zápis prevodu, tak ako je uvedené v článku 17 ods. 1 až 4 nariadenia, v odsekoch 1 až 4, a v ostatných uplatniteľných pravidlách nie sú splnené, tak úrad oznámi prihlasovateľovi nedostatky. Ak tieto nedostatky nie sú odstránené v lehote stanovenej úradom, tak úrad žiadosť o zápis prevodu zamietne.“

9 Hlava X nariadenia č. 2868/95, nazvaná „Odvolania“, sa začína pravidlom 48 s názvom „Obsah oznámenia o odvolaní [Obsah odvolania – *neoficiálny preklad*]“, ktoré stanovuje:

„1. Oznámenie o odvolaní [Odvolanie – *neoficiálny preklad*] obsahuje:

a) meno a adresu odvolávajúceho sa v súlade s pravidlom 1 ods. 1 písm. b);

b) tam, kde odvolávajúci sa určil zástupcu, tak meno a obchodná adresa zástupcu v súlade s pravidlom 1 ods. 1 písm. e);

c) vyhlásenie s uvedením rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté a rozsah v akom sa požaduje zmena a doplnok alebo zrušenie rozhodnutia.

2. Oznámenie o odvolaní [Odvolanie – *neoficiálny preklad*] sa podáva v jazyku toho konania, v ktorom bolo prijaté rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolania.“

10 Pravidlo 49 s názvom „Zamietnutie odvolania pre neprípustnosť“, ktoré je súčasťou tej istej hlavy, v odsekoch 1 a 2 uvádza:

„1. Ak odvolanie nie je v súlade s článkami 57, 58 a 59 nariadenia [č. 40/94] a s pravidlom 48 ods. 1 písm. c) a ods. 2 Odvolací senát odvolanie zamietne ako neprípustné, pokiaľ neboli všetky nedostatky odstránené pred uplynutím príslušného časového limitu stanoveného [príslušnej lehoty stanovenej – *neoficiálny preklad*] v článku 59 nariadenia [č. 40/94].

2. Ak odvolací senát zistí, že odvolanie nie je v súlade s ostatnými ustanoveniami nariadenia [č. 40/94] alebo s ostatnými ustanoveniami týchto pravidiel, najmä pravidla 48 ods. 1 písm. a) a b), tak informuje odvolávajúceho sa príslušným spôsobom a požiada ho o odstránenie uvedených nedostatkov v časovom limite, ktorý [v lehote, ktorú – *neoficiálny preklad*] tento senát určí sám. Ak toto odvolanie nie je opravené v primeranom čase [v určenej lehote – *neoficiálny preklad*], tak ho odvolací senát zamietne ako neprípustné.“

11 Pravidlo 50 nariadenia č. 2868/95, nazvané „Preskúmanie odvolaní“, v odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené inak, tak ustanovenia týkajúce sa konania predtým ako útvar, ktorý prijal rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie [konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, – *neoficiálny preklad*] sa uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*.

…

Ak je odvolanie zamerané proti rozhodnutiu oddelenia námietok, výbor obmedzí svoje preskúmanie odvolania na skutočnosti a dôkazy predložené v lehote, ktorú stanovilo oddelenie námietok v súlade s nariadením [č. 40/94] a týmito pravidlami, ak komisia nezváži, že by sa mali vziať do úvahy ďalšie skutočnosti a dôkazy podľa článku 74 ods. 2 nariadenia [č. 40/94].“

Okolnosti predchádzajúce sporu

12 Skutkové okolnosti veci sú uvedené v bodoch 1 až 9 napadnutého rozsudku takto:

„1. Dňa 2. januára 2006 podal Aurelio Muñoz Molina na [ÚHVT] prihlášku ochrannej známky Spoločenstva…

2. Prihlasovanou ochrannou známkou je slovné označenie R10.

3. Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 30/2006 z 24. júla 2006.

4. Dňa 24. októbra 2006 spoločnosť DL Sports & Marketing Ltda podala na základe článku 42 nariadenia č. 40/94… námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky. Základom tejto námietky je nezapísaná ochranná známka alebo označenie používané v obchodnom styku R10 a smeruje voči všetkým výrobkom označeným v prihlasovanej ochrannej známke. …

5. Námietkové oddelenie 28. novembra 2006 priznalo spoločnosti DL Sports & Marketing [Ltda] štvormesačnú lehotu, teda lehotu do 29. marca 2007, aby najmä preukázala existenciu a platnosť skoršieho práva, na ktoré sa odvolávala. Dňa 29. marca 2007 DL Sports & Marketing [Ltda] požiadala o predĺženie lehoty a tá jej bola 8. júna 2007 predĺžená do 9. augusta 2007. Dňa 24. októbra 2007 námietkové oddelenie konštatovalo, že na podporu námietky nebol predložený nijaký dôkaz.

6. Listom z 31. októbra 2007 právny poradca [Nike] informoval námietkové oddelenie, že na základe dohody z 20. júna 2007 DL Sports & Marketing [Ltda] prostredníctvom spoločnosti Nike, Inc., previedla na [Nike] vlastníctvo niekoľkých ochranných známok a priemyselných práv (ďalej len ‚dohoda o prevode'). Právny poradca [Nike] uviedol, že nový majiteľ skoršieho práva ho poveril, aby pokračoval v námietkovom konaní, a preto požiadal, aby v tomto konaní mohol zastupovať žalobkyňu.

7. Dňa 19. februára 2008 námietkové oddelenie zamietlo námietku z dôvodu, že DL Sports & Marketing [Ltda] v stanovenej lehote nepreukázala existenciu skoršieho práva, ktoré uviedla na podporu svojej námietky (ďalej len ‚rozhodnutie námietkového oddelenia').

8. [Nike] podala na ÚHVT 28. marca 2008 odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia na základe článkov 57 až 62 nariadenia č. 40/94…

9. [Sporným rozhodnutím] prvý odvolací senát ÚHVT zamietol toto odvolanie ako neprípustné s odôvodnením, že [Nike] nepredložila dôkaz o svojom postavení účastníka námietkového konania, a preto nebola aktívne legitimovaná na podanie odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. Odvolací senát totiž konštatoval, že právny poradca [Nike] v konaní pred námietkovým oddelením neuviedol – a už vôbec nepreukázal –, že skoršie právo uvedené na podporu námietky patrí medzi ochranné známky prevedené na [Nike]. Spresnil, že v priebehu odvolacieho konania [Nike] už nebola schopná ani preukázať, že jej majiteľkou skoršieho práva. Dospel preto k záveru, že podľa dohody o prevode [Nike] nadobudla len niektoré ochranné známky Spoločenstva, ale nie konkrétne skoršie právo, na ktoré sa odvolávala."

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

13 Návrhom zo 6. apríla 2009 podala Nike na Všeobecný súd žalobu s cieľom vyhlásiť odvolanie pred prvým odvolacím senátom ÚHVT za prípustné.

14 Na podporu žaloby uviedla Nike štyri žalobné dôvody.

15 Všeobecný súd zamietol prvý a tretí žalobný dôvod a bez toho, aby skúmal štvrtý, vyhovel druhému žalobnému dôvodu, keďže sa týkal sporného rozhodnutia, a v dôsledku toho uvedené rozhodnutie zrušil.

16 Vo svojom druhom žalobnom dôvode Nike tvrdila, že pri prijatí sporného rozhodnutia sa porušilo jednak jej právo na obranu, keďže toto rozhodnutie sa opiera o výklad dohody o prevode, ku ktorému nemohla predložiť pripomienky, a jednak najmä pravidlo 31 ods. 6 nariadenia č. 2868/95, keďže Nike nemala možnosť napraviť nedostatky týkajúce sa predloženia dôkazu o prevode uvedeného skoršieho práva.

17 V bodoch 22 až 24 a 26 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že prvý odvolací senát konštatoval neschopnosť Nike preukázať, že je majiteľkou uvedeného skoršieho práva, a v dôsledku toho nepredložila dôkaz, že je účastníkom námietkového konania, takže nebola aktívne legitimovaná na podanie odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. Podľa Všeobecného súdu sa však v prípade neexistencie ustanovenia týkajúceho sa dôkazu o prevode skoršieho národného práva uvádzaného na podporu námietky smernice upravujúce konanie pred ÚHVT (ďalej len „smernice ÚHVT“) – ktoré tento orgán v zásade musí dodržiavať – v tejto súvislosti riadia pravidlom 31 ods. 6 nariadenia č. 2868/95. Tieto smernice teda v „Časti 1: [Procesné] otázky“ v rámci „Časti C: [Smernice týkajúce sa konania o námietke]“ v bode E VIII 1.3.1 stanovujú, že ak nový majiteľ skoršieho národného práva „informuje [ÚHVT] o prevode, ale nepredloží o ňom (dostatočný) dôkaz, námietkové konanie sa preruší a nový majiteľ má k dispozícii dvojmesačnú lehotu na predloženie dôkazu o prevode“.

18 V bode 24 napadnutého rozsudku Všeobecný súd uviedol, že prebratie pravidla 31 ods. 6 nariadenia č. 2868/95, upravujúceho prevod predovšetkým ochranných známok Spoločenstva, pri prevode národných ochranných známok nemožno spochybňovať, pretože ak vnútroštátne právo neupravuje postup pri zápise prevodu vlastníctva zapísaných ochranných známok, vykonané posúdenie, ktorého cieľom je overiť, že prevod ochrannej známky uvádzanej na podporu námietky sa skutočne vykonal, je v podstate rovnaké ako to, ktoré uskutočňuje príslušný orgán ÚHVT pri preskúmaní žiadostí o prevod ochranných známok Spoločenstva. Okrem toho, aj keď sa tento postup týka priamo zapísaných národných ochranných známok, podľa Všeobecného súdu ho je nutné použiť analogicky aj na prevod nezapísaných národných ochranných známok, pri ktorom ÚHVT vykonáva rovnaký druh preskúmania.

19 Všeobecný súd následne v bodoch 25 a 26 napadnutého rozsudku usúdil, že podľa pravidla 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 sa ustanovenia týkajúce sa konania pred námietkovým oddelením ÚHVT uplatňujú na odvolacie konanie *mutatis mutandis* a že prvý odvolací senát neumožnil Nike, aby predložila dodatočné dôkazy preukazujúce prevod uvádzaného skoršieho národného práva, a tým porušil uvedené ustanovenia nariadenia č. 2868/95 a smerníc ÚHVT.

20 V odpovedi na tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého Nike podala návrh na vstup do konania namiesto pôvodného namietateľa až po skončení námietkového konania pred ÚHVT, Všeobecný súd v bode 27 napadnutého rozsudku došiel k záveru, že ak by aj daný návrh nemohol byť prijatý, prípadne by sa naň nemuselo prihliadať, nadobúdateľ práva nemôže byť zbavený práva podať odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia. Ako majiteľ ochrannej známky uvádzanej na podporu námietky totiž tento nadobúdateľ nevyhnutne disponuje aktívnou legitimáciou na podanie odvolania proti rozhodnutiu o skončení námietkového konania nezávisle od toho, či podal návrh na vstup do konania pred námietkovým oddelením ÚHVT a či bol tento návrh prípustný. Podľa názoru Všeobecného súdu sa odvolací senát ÚHVT síce musí ubezpečiť, že nadobúdateľ je majiteľom skoršej ochrannej známky, ale musí pritom dodržiavať uplatniteľné procesné predpisy, akými sú smernice ÚHVT.

21 Všeobecný súd takisto v bode 28 napadnutého rozhodnutia uviedol, že nemožno uznať tvrdenie ÚHVT založené na tom, že Nike nepredložila nijaký dôkaz o prevode skoršieho práva v jej prospech uvádzaného na podporu námietky, pretože prostredníctvom výhrady Nike konkrétne tvrdila, že prvý odvolací senát ÚHVT jej mal umožniť predložiť pripomienky týkajúce sa výkladu poskytnutých dôkazov alebo tieto dôkazy doplniť, ak boli nedostatočné.

22 Nakoniec v bodoch 29 a 30 napadnutého rozsudku Všeobecný súd zamietol tvrdenie ÚHVT, podľa ktorého porušenie zo strany prvého odvolacieho senátu ÚHVT nemôže viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia, pretože nemá vplyv na jeho obsah, a námietka sa musí v každom prípade zamietnuť, pretože pôvodný namietateľ nepredložil dôkaz o existencii skoršieho práva uvádzaného na podporu námietky. Podľa Všeobecného súdu nemožno namietať proti skutočnosti, že rozhodnutie o zamietnutí odvolania ako neprípustného nemá rovnaký obsah ako rozhodnutie o veci samej. Okrem toho Všeobecný súd nemôže kontrolovať priamo zákonnosť rozhodnutia námietkového oddelenia preskúmavaním tvrdení, ktorými sa prvý odvolací senát ÚHVT nezaoberal, aby preveril, či porušenie procesných predpisov odvolacím senátom mohlo mať vplyv na konečné zamietnutie námietky.

23 Všeobecný súd v bode 31 napadnutého rozsudku zdôraznil, že vyhovel druhému žalobnému dôvodu bez toho, aby bolo potrebné preskúmať, či bolo porušené právo na obranu Nike, posudzované nezávisle od uvedených ustanovení nariadenia č. 2868/95 a od smerníc ÚHVT.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

24 ÚHVT svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhlásil v danej veci nový rozsudok, zamietol odvolanie proti spornému rozhodnutiu alebo vrátil vec Všeobecnému súdu a

— zaviazal Nike na náhradu trov konania.

25 Vo vyjadrení k odvolaniu Nike navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

O odvolaní

26 Na podporu svojho odvolania ÚHVT uvádza dva dôvody založené po prvé na porušení pravidla 49 nariadenia č. 2868/95, ako aj článku 58 nariadenia č. 40/94 a po druhé porušení smerníc ÚHVT, ako aj pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95.

27 Je vhodné sa zaoberať oboma dôvodmi spoločne.

Argumentácia účastníkov konania

28 V prvej časti prvého dôvodu ÚHVT tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na odvolacie konanie neuplatnil ani pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95, ani článok 58 nariadenia č. 40/94, na ktorých je založené sporné rozhodnutie.

29 Podľa ÚHVT mala Nike zdôvodniť svoje postavenie účastníka konania pred prvým odvolacím senátom ÚHVT predložením dôkazov, že pôvodný namietateľ na ňu previedol skoršie národné právo, na ktorom bola založená námietka. Sporné rozhodnutie uvádza, že dokumenty predložené odvolaciemu senátu nepreukazujú, že Nike je majiteľkou tohto práva, pretože dohoda o prevode, ktorú predložila, len potvrdzuje, že spoločnosť nadobudla ochranné známky Spoločenstva, ale nie nezapísanú národnú ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka.

30 V napadnutom rozsudku Všeobecný súd nesprávne konštatoval medzeru v práve, ktorú sa snažil vyplniť použitím právnej analógie, čo malo za následok nerešpektovanie pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 uplatniteľného v danej veci, v dôsledku čoho boli odvolacie senáty ÚHVT prinútené uplatňovať smernice ÚHVT, ktoré sa na daný prípad nevzťahujú.

31 Podľa pravidla 49 ods. 1 všetky nedostatky odvolania, ktoré nie je v súlade s článkami 57 až 59 nariadenia č. 40/94, musia byť odstránené pred uplynutím lehoty stanovenej v článku 59 tohto nariadenia, t. j. v lehote štyroch mesiacov odo dňa oznámenia napadnutého rozhodnutia.

32 Navyše kým podľa odseku 2 uvedeného pravidla sa odvolateľovi lehota na odstránenie prípadných nedostatkov poskytne, len ak odvolací senát ÚHVT zistí, že odvolanie nie je v súlade s ostatnými ustanoveniami nariadenia č. 40/94 alebo nariadenia č. 2868/95, a najmä s pravidlom 48 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia č. 2868/95, pravidlo 49 tohto nariadenia zakazuje odklad lehoty odvolacím senátom ÚHVT v prípade nedostatkov spojených s nesúladom s článkom 59 nariadenia č. 40/94. Vzhľadom na skutočnosť, že Nike nepreukázala svoje postavenie účastníka konania v lehote štyroch mesiacov podľa článku 59 nariadenia, sporné rozhodnutie správne zamietlo odvolanie Nike ako neprípustné podľa pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 v spojení s článkom 58 nariadenia č. 40/94.

33 Podľa ÚHVT sa prvý odvolací senát tým, že neposkytol lehotu na odstránenie dôvodov neprípustnosti odvolania podaného spoločnosťou Nike, nedopustil porušenia jej práva na obranu, pretože podľa judikatúry Všeobecného súdu posúdenie týchto skutočností prináleží samotnému rozhodovaciemu aktu. Právo byť vypočutý sa totiž vzťahuje na všetky skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovania, ale nie na konečné stanovisko, ktoré správny orgán zamýšľa zaujať. Keďže spoločnosť Nike sama predložila ÚHVT predmetné dokumenty, mala možnosť vyjadriť sa k ich relevantnosti.

34 V druhej časti prvého dôvodu ÚHVT tvrdí, že Všeobecný súd porušil svoju povinnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže nerozhodol o uplatnení článku 58 nariadenia č. 40/94, ako ani pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 v odvolacom konaní.

35 Pokiaľ ide o prvý dôvod, Nike usudzuje, že Všeobecný súd správne zrušil sporné rozhodnutie, keďže prvý odvolací senát ÚHVT porušil pravidlo 50 nariadenia č. 2868/95, ako aj článok 73 nariadenia č. 40/94, keď spoločnosti zamietol možnosť predložiť dodatočné dôkazy, ktorými by preukázala prevod skoršieho práva vo svoj prospech. Podľa uvedeného článku 73 totiž rozhodnutie ÚHVT nemôže vychádzať z dôvodov, ku ktorým nemali účastníci konania možnosť predložiť svoje pripomienky, čo tvorí súčasť minimálnej právnej istoty, ktorú majú účastníci konania právo očakávať od administratívy. Článok 58 nariadenia č. 40/94 neodôvodňuje výnimku z tejto zásady.

36 Nike tvrdí, že v konaní pred Všeobecným súdom ÚHVT nepopieral ani skutočnosť, že sporné rozhodnutie zakladá neprípustnosť odvolania z dôvodu nedodržania podmienok stanovených v článku 58 nariadenia č. 40/94, ani fakt, že prvý odvolací senát ÚHVT neumožnil Nike vyjadriť sa k dôvodom neprípustnosti odvolania. Nike z toho vyvodzuje, že napadnutý rozsudok je preto v súlade s právom Únie, pokiaľ ide o porušenie práva na obranu podľa článku 73 tohto nariadenia.

37 Podľa Nike navyše uplatnenie článku 58 nariadenia č. 40/94 musí byť v súlade s ostatnými ustanoveniami tohto nariadenia a nariadenia č. 2868/95, a predovšetkým s tým, čo treba rozumieť pod pojmom „účastník“ námietkového konania. Výklad pojmu „účastník konania“ podávaný ÚHVT, tak ako je upravený v článku 58 nariadenia č. 40/94, však zamieňa postavenie „účastníka konania“ s „majiteľom“ skoršieho práva, pričom neberie do úvahy odlišnú terminológiu používanú v ustanoveniach tohto nariadenia. Použitie pojmu „účastník konania“ v článku 58 evokuje, že dané nariadenie umožňuje dodatočne a v dostatočnom čase preukázať postavenie „majiteľa“. Nike teda tvrdí, že v danom prípade je nadobúdateľ aktívne legitimovaný podať odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré ukončilo námietkové konanie.

38 V druhom dôvode, ktorý vychádza z porušenia smerníc ÚHVT a pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, sa ÚHVT domnieva, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, keďže z neho vyplýva, že odvolacie senáty ÚHVT sú povinné uplatňovať smernice ÚHVT podľa pravidla 50 ods. 1 uvedeného nariadenia.

39 Podľa ÚHVT tieto smernice predstavujú pokyny určené pracovníkom ÚHVT, ktorí vypracovávajú podklady na rozhodnutia prieskumných pracovníkov a iných oddelení ÚHVT, avšak odvolacie senáty ÚHVT, ktoré kontrolujú predovšetkým súlad rozhodnutí týchto orgánov s ustanoveniami nariadení č. 40/94 a 2868/95, ich nie sú povinné používať.

40 Rozhodnutia odvolacích senátov ÚHVT navyše patria k výkonu vymedzenej, a nie diskrečnej právomoci. Preto sa zákonnosť týchto rozhodnutí musí posudzovať iba na základe nariadení č. 40/94 a 2868/95, tak ako sú vykladané súdom Únie, a nie na základe skoršej praxe ÚHVT.

41 V tejto súvislosti je odkaz na pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 v napadnutom rozsudku obzvlášť nesprávne, pretože toto pravidlo jednak presne uvádza, že sa uplatňuje, „pokiaľ nie je stanovené inak“, a pravidlo 49 nariadenia predstavuje práve takúto inú úpravu. Jednak ustanovenia, na ktoré sa odvoláva odsek 1, musia mať výlučne formu právnych predpisov, najmä nariadenia č. 40/94 a 2868/95, a nie pokynov určených pre orgány ÚHVT.

42 Nike naopak usudzuje, že hoci je ÚHVT obmedzený dodržiavaním zásady zákonnosti, uznal a potvrdil, že „požiadavka koherencie“ je vyjadrená prostredníctvom prijímania predovšetkým interných usmernení, ktoré sú viac či menej záväzné. Z toho vyplýva, že musí uplatňovať relevantné ustanovenia nariadení č. 40/94 a 2868/95 v súlade so smernicami ÚHVT. Odkaz na povinnosť odvolacích senátov ÚHVT uplatňovať smernice nachádzajúci sa v napadnutom rozsudku nepredstavuje nesprávne právne posúdenie. V prípade neexistencie osobitného právneho ustanovenia totiž uvedené odvolacie senáty musia uplatňovať pravidlo 31 ods. 6 nariadenia č. 2868/95 spôsobom uvedeným v daných smerniciach.

43 Nike na záver tvrdí, že odvolacie senáty ÚHVT môžu vziať do úvahy okrem skutočností vyslovene uvedených účastníkmi konania aj všeobecne známe skutočnosti. Hoci z článku 74 ods. 1 nariadenia č. 40/94 vyplýva, že v konaní *inter partes* prináleží účastníkom konania, aby predložili dostatočné dôkazy na podporu svojich tvrdení, tento článok napriek tomu nezbavuje prvý odvolací senát ÚHVT povinnosti preskúmať uvádzanú zmluvu o prevode skoršieho práva, ktorá preukazuje, že Nike prináleží postavenie majiteľa, a to vzhľadom na všeobecnú známosť pôvodu a postavenia majiteľa ochrannej známky, ktorá bola predmetom námietky.

Posúdenie Súdnym dvorom

44 V prvej časti prvého dôvodu, ako aj v druhom dôvode sa ÚHVT domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 58 nariadenia č. 40/94 a pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95 tým, že nevzal do úvahy uplatniteľnosť týchto ustanovení a zaviazal prvý odvolací senát ÚHVT uplatniť *mutatis mutandis* smernice ÚHVT pri posudzovaní aktívnej legitimácie osoby, ktorá podala odvolanie voči rozhodnutiu námietkového oddelenia ÚHVT. Všeobecný súd rozhodol, že odvolací senát mal Nike poskytnúť dodatočnú lehotu, aby mohla predložiť pripomienky alebo dodatočné dôkazy týkajúce sa uvedeného prevodu skoršieho práva na preukázanie svojej aktívnej legitimácie.

45 V prípade neprípustnosti odvolania proti rozhodnutiu námietkového oddelenia ÚHVT prvá veta článku 58 nariadenia č. 40/94 stanovuje, že každý účastník konania dotknutý rozhodnutím sa môže odvolať.

46 Článok 59 nariadenia stanovuje, že odvolanie musí byť na ÚHVT podané v písomnej forme do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému sa podáva, a že písomné odôvodnenie odvolania musí byť podané do štyroch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia.

47 Pravidlo 49 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2868/95, ktoré obsahuje predovšetkým spôsoby uplatnenia uvedených článkov 58 a 59, upravuje osobitné pravidlá vzťahujúce sa na posúdenie prípustnosti odvolania.

48 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o zamietnutie odvolania pre neprípustnosť a právnu úpravu, ktorá sa týka prípadnej neprípustnosti odvolania, najmä z dôvodu nedodržania podmienok uvedených v rovnakých článkoch, pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95 v odseku 1 stanovuje, že ak odvolanie nie je v súlade s týmito podmienkami, predovšetkým s článkom 58 nariadenia č. 40/94, odvolací senát odvolanie zamietne ako neprípustné, pokiaľ neboli všetky uvedené nedostatky odstránené pred uplynutím príslušnej lehoty stanovenej v článku 59 tohto nariadenia.

49 Uvedený článok 59 však stanovuje dve odlišné lehoty, tak ako je uvedené v bode 46 tohto rozsudku. Aby bola poskytnutá skutočná možnosť odstrániť nedostatky uvedené v článku 49 ods. 1, treba vziať do úvahy lehotu štyroch mesiacov odo dňa oznámenia napadnutého rozhodnutia.

50 Nielenže uvedený odsek 1 pravidla 49 podľa svojho znenia neposkytuje ÚHVT možnosť udeliť dodatočnú lehotu na odstránenie nedostatkov týkajúcich sa preukázania aktívnej legitimácie osoby podávajúcej odvolanie, ale odsek 2 toho istého pravidla takúto možnosť navyše vylučuje.

51 Odsek 2 totiž stanovuje, že ak odvolací senát zistí, že odvolanie nie je v súlade s ostatnými ustanoveniami nariadenia č. 40/94 alebo s ostatnými ustanoveniami pravidiel nariadenia č. 2868/95, najmä pravidla 48 ods. 1 písm. a) a b) tohto nariadenia, príslušným spôsobom informuje odvolateľa a požiada ho o odstránenie uvedených nedostatkov v lehote, ktorú tento senát sám určí. Ak toto odvolanie nie je opravené v primeranom čase, odvolací senát ho zamietne ako neprípustné.

52 Z odvolania sa na „ostatné ustanovenia“ uvedené v pravidle 49 ods. 2 nariadenia č. 2868/95 jasne vyplýva, že v prípade neprípustnosti odvolania odvolací senát ÚHVT nemôže udeliť dodatočnú lehotu z dôvodu nedodržania ustanovení výslovne uvedených v odseku 1 tohto pravidla, predovšetkým článku 58 nariadenia č. 40/94.

53 Nemožnosť udeliť dodatočnú lehotu neobmedzuje právo byť vypočutý uvedené v článku 73 nariadenia č. 40/94, podľa ktorého rozhodnutia ÚHVT vychádzajú z dôvodov, ku ktorým mali účastníci konania možnosť predložiť svoje pripomienky. Toto právo len vyžaduje, aby odvolací senát ÚHVT poskytol novú možnosť na vyjadrenie sa k daným skutočnostiam pred zaujatím konečného postoja k otázke posúdenia okolností uvedených účastníkom konania (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 4. marca 2010, Kaul/ÚHVT, C-193/09 P, body 58 a 66).

54 Z toho vyplýva, že osoba podávajúca odvolanie na odvolací senát ÚHVT musí preukázať svoju aktívnu legitimáciu podľa článku 59 nariadenia č. 40/94 v lehote štyroch mesiacov pod hrozbou sankcie neprípustnosti odvolania. Táto osoba má právo na odstránenie nedostatkov *proprio motu*, ktoré by mohli mať za následok neprípustnosť odvolania, v rovnakej lehote.

55 Preto ak došlo k prevodu označenia zakladajúceho námietku bez toho, aby bol zohľadnený počas konania pred námietkovým oddelením ÚHVT, prináleží nadobúdateľovi, aby odvolaciemu senátu ÚHVT predložil dôkaz o skutočnosti, že sa stal na základe prevodu majiteľom tohto označenia, a preukázal tak svoju aktívnu legitimáciu v lehote štyroch mesiacov stanovenej v článku 59 nariadenia č. 40/94 pod hrozbou sankcie neprípustnosti odvolania.

56 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd v danom prípade porušil článok 58 nariadenia č. 40/94 a pravidlo 49 ods. 1 a 2 nariadenia č. 2868/95, keď nevzal do úvahy uplatniteľnosť pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 a rozhodol, že prvý odvolací senát ÚHVT má povinnosť uplatniť pravidlo 50 ods. 1 tohto nariadenia a analogicky pravidlo 31 ods. 6 uvedeného nariadenia, ako aj smernice ÚHVT upravujúce námietkové konanie citované v bode 17 tohto rozsudku a *mutatis mutandis* poskytnúť Nike príležitosť predložiť pripomienky alebo dodatočné dôkazy, ktoré by mohli preukázať prevod skoršieho práva, ktoré uviedla na odôvodnenie svojej aktívnej legitimácie.

57 Keďže Všeobecný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že odvolacie senáty ÚHVT sú povinné uplatniť smernice ÚHVT, z ustálenej judikatúry vyplýva, tak ako tvrdí ÚHVT, že rozhodnutia uvedených odvolacích senátov v zmysle nariadenia č. 40/94 týkajúce sa zápisu označenia ako ochrannej známky Spoločenstva spadajú do výkonu vymedzenej, a nie diskrečnej právomoci, a preto sa zákonnosť týchto rozhodnutí musí posudzovať výlučne na základe tohto nariadenia, tak ako ho vykladá súd Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2005, BioID/ÚHVT, C-37/03 P, Zb. s. I-7975, bod 47; z 12. januára 2006, Deutsche SiSi-Werke/ÚHVT, C-173/04 P, Zb. s. I-551, bod 48, ako aj zo 16. júla 2009, American Clothing Associates/ÚHVT a ÚHVT/American Clothing Associates, C-202/08 P a C-208/08 P, Zb. s. I-6933, bod 57).

58 Okrem toho treba konštatovať, že v predmetnom prípade uplatnenie pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 prvým odvolacím senátom ÚHVT je v súlade s pravidlom 50 ods. 1 prvým pododsekom tohto nariadenia, podľa ktorého sa ustanovenia týkajúce sa konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, uplatňujú na odvolacie konania *mutatis mutandis*, pokiaľ nie je stanovené inak. Pravidlo 49 toho istého nariadenia totiž predstavuje práve takého iné ustanovenie, keďže upravuje osobitnú právnu úpravu, ktorá sa týka neprípustnosti odvolania z dôvodu nepreukázania aktívnej legitimácie účastníka konania pred odvolacím senátom ÚHVT v čase podania odvolania. Za týchto okolností pravidlo 49 vylučuje *mutatis mutandis* uplatnenie iných ustanovení týkajúcich sa konania pred orgánom, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, napríklad pravidla 31 ods. 6 uvedeného nariadenia.

59 Za týchto podmienok treba prvej časti prvého dôvodu, ako aj druhému dôvodu vyhovieť ako dôvodným bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhú časť prvého dôvodu.

60 Podľa článku 61 prvého odseku druhej vety Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vrátiť vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie. Z toho, čo je uvedené vyššie, v tomto prípade vyplýva, že napadnutý rozsudok treba zrušiť v rozsahu, v akom Všeobecný súd porušil článok 58 nariadenia č. 40/94 a pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95, keď rozhodol, že prvý odvolací senát v spornom rozhodnutí porušil pravidlo 31 ods. 6 a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 tým, že vyhlásil odvolanie podané spoločnosťou Nike za neprípustné. Keďže Všeobecný súd neskúmal štvrtý žalobný dôvod uvedený spoločnosťou Nike, ktorý sa týkal nesprávneho posúdenia zmluvy o prevode skoršieho práva, treba vrátiť vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie s tým, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 24. novembra 2010, Nike International/ÚHVT – Muñoz Molina (R10) (T-137/09), sa ruší v rozsahu, v akom Všeobecný súd porušil článok 58 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1891/2006 z 18. decembra 2006, a pravidlo 49 nariadenia Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady č. 40/94, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1041/2005 z 29. júna 2005, keď rozhodol, že prvý odvolací senát Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) vo svojom rozhodnutí z 21. januára 2009 (vec R 551/2008-1) porušil pravidlo 31 ods. 6 a pravidlo 50 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, zmeneného a doplneného nariadením č. 1041/2005, tým, že vyhlásil odvolanie podané spoločnosťou Nike International Ltd za neprípustné.**

2. **Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie na ďalšie konanie.**

3. **O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy